

متن پرسش

سلام استاد: نظر شما چیست در باره این متن؟ «مردگان از جمله پیامبران و امامان، نه صدای ما را می‌شنوند و نه دعای کسی را اجابت می‌کنند نقل از علی نجار: دبیر بازنشسته و پژوهشگر دینی سال ۶۴ یا ۶۵ در ماه رمضان مرحوم حاج شیخ نعمت الله صالحی نجف آبادی در اصفهان بود و نماز جماعت به امامت ایشان که فردی محقق و دانشمندی بزرگ بود در مسجد الحجه برگزار می‌شد. نماز گزاران این مسجد اغلب جوانان مخلصی بودند که بسیاری از آنها به خیل شهدا پیوستند در آن ماه، هر روز عصر در زیر زمین مسجد، جلسه کلاس و پرسش و پاسخ توسط ایشان برگزار می‌شد سخنان آن مرحوم بسیار عمیق و قابل تامل بود و گاهی آنقدر تازگی داشت و خلاف باورهای سنتی بود که به همه شوک وارد می‌کرد بطوری که با وجودی که تمام آنها مستند به آیات قرآن بود پذیرش آنها برای عده ای!! بسیار سخت و گاهی غیر ممکن بود. بعنوان مثال یک روز بحث ایشان به آنجا رسیده بود که، (اهل قبور و از جمله پیامبران و امامان (ع) نه صدای ما را می‌شنوند و نه دعای کسی را اجابت می‌کنند) و این حرفی بود که برای عده ای بسیار ثقیل و هضم آن بسیار دشوار و حتی غیر قابل تحمل بود. بطوری که یکی از حضار برخاست و با صدایی که اعتراض از کلامش محسوس بود گفت: حاج آقا؛ ما وقتی به زیارت امام رضا(ع) می‌رویم به آن حضرت عرض می‌کنیم: السلام علیک یا علی بن موسی الرضا، اشهد انک تشهد مقامی و تسمع کلامی و ترد سلامی و تعلم حاجتی و تقضی حوائجی و..... شهادت می‌دهم که تو جایگاه مرا می‌دانی، کلام مرا می‌شنوی و جواب سلام مرا می‌دهی و حاجت مرا می‌دانی و حوائج مرا برآورده می‌کنی و ... مرحوم آیت الله صالحی با آرامش پاسخ داد و گفت: راوی این مطالب جهود بوده است و سپس ادامه داد که: ۱... هر چیزی اعم از زیارت یا حدیث و ... که مغایر با قرآن باشد مطمئن باشید از معصوم نیست و باید به دیوار کوفت. ۲... این جمعیتی که اطراف ضریح امام و در رواق‌ها و صحن‌ها و ... از امام رضا همزمان حاجت می‌طلبند و او را می‌خوانند، تعدادشان از هزاران نفر تجاوز می‌کند، تازه اضافه کنید مردمی که در شهرهای دور مانند اصفهان، تهران و ... او را صدا می‌زنند. حال اگر امام رضا (ع) توانایی داشته باشد که هم زمان تک تک آنها را ببیند و صدای تک تک آنها را بطور مجزا بشنود و حوائج تک تک آنها را بطور مجزا و همزمان بداند و حوائج تک تک آنها را بر آورد کند و راه دور و نزدیک هم برایش فرقی نکند، چنین کسی با چنین توانایی فقط (اله) است. یعنی با قدرتی خارق العاده. پس قبول این فرض، (لا اله الا الله) را نقض می‌کند زیرا غیر از الله (اله) دیگری هم وجود دارد. بعبارت دیگر یا باید (لا اله الا الله) را قبول کنیم یا اینگونه فرض‌ها را، زیرا هر دو با هم قابل جمع نیست. و از طرفی این گونه صفات از

اختصاصات خداوندی است زیرا او سمیع و بصیر و قاضی الحاجات است. □□□ ۳ وقتی حضرت علی (ع) فرقی شکافته و در بستر خوابیده بود، برای مداوای او یک پزشک یهودی آوردند. و این درحالی بود که سه-امام بر بالین او بودند، امامان حسن، حسین و سجاد خردسال و چندین امامزاده از جمله حضرت ابوالفضل، و اینها همگی بر بالین حضرت گریه می کردند و با وجودی که او عزیزترین کس نزد آنان بود اما کار خارق العاده‌ای برای او نمی توانستند انجام دهند تا او شفا یابد و تازه همه آنها هم زنده بودند. حال، وقتی در زمان حیات شان و آنهم برای عزیزترین کس شان نتوانستند کار خاصی انجام دهند، چگونه انتظار دارید که در زمان ممات برای دیگران بتوانند کاری انجام دهند؟! و این در حالی است که قرآن می فرماید: **إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ** اعراف: ۱۹۴ مسلماً آنهایی که [برای حاجات خود] به جای خدا می‌خوانید، [اعم از فرشتگان، ارواح انبیاء، اولیاء و مقدّسین] بندگانی همچون خود شما هستند. پس [برای آزمایش و تجربه هم که شده] آنها را بخوانید تا درخواست شما را [در حاجات] برآورده کنند، اگر راست می‌گوئید! **أَلَهُمْ أَزْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا** اعراف: ۱۹۵ آیا آنها را پاهایی است که با آن قدم بردارند [و به دنبال حل مشکلات شما بروند؟] یا دست‌هایی که با آن [بر دشمن] یورش آورند؟ یا چشم‌هایی که با آن [احوال پریشان شما را] ببینند؟ یا گوش‌هایی که با آن [درد دل‌های شما را] بشنوند؟ ... و ده‌ها آیه دیگر که بر بی‌تأثیر بودن واسطه‌ها در برآوردن حاجات دلالت می‌کند. و این اولین جرعه‌ها بود که زده شد و شوک‌هایی بود که وارد شد آنهم در آن تاریخ که خیلی سخت بود. و این گفتار به مزاق آخوندهای آن روزها خوش نیامد، او را تکفیر کردند و نگذاشتند این واقعیت در جامعه به گوش عوام برسد، تا دکان دین فروشی حفظ شود...!!!.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اشکالاتی که به آقای صالحی نجف‌آبادی گرفته می‌شود از جمله اشکالاتی که مرحوم شهید مطهری به کتاب شهید جاوید گرفتند؛ بی‌حساب نبود. متأسفانه در شخصیت آقای صالحی نوعی سطحی‌نگری و ظاهرگرایی نهفته است که البته بحث در این مورد مفصل‌تر از آن است که بتوان در این سؤال و جواب‌ها بدان پرداخته شود. همان‌طور که ملاحظه می‌کنید ایشان حتی متوجه نیستند وقتی قرآن در مورد شهداء می‌فرماید: **«وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ»** آنان به کسانی که هنوز به آنها ملحق نشده‌اند، بشارت می‌دهند که نگران نباشند و یا وقتی قرآن می‌فرماید: **«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ»** و ما را دعوت می‌کند تا در مسیر رجوع به او به واسطه‌ها و وسایل رجوع کنیم. چگونه می‌توان گفت نباید به اولیای الهی توسل جست؟! حال آیا مصلحت آن است که اجابت شود یا نه، بحث دیگری است همان‌طور که مصلحت بود حضرت ابراهیم «علیه‌السلام» از آتش نمرودی نجات یابند ولی مصلحت نبود تا حضرت اباعبدالله «علیه‌السلام» شهید نشوند. موفق باشید

